

पानियम – संख्या पाँच

तेरा प्रजाका लुटेराहरू: भविष्यवाणीमा रोमको उत्कर्ष र पतन

Jeff Pippenger

2025-03-05

दानिएलको पुस्तकले एक विलक्षण भविष्यवाणीपरक आख्यान उद्घाटित गर्दछ, जसले अध्याय २ को धातुजन्य मूर्तिदेखि अध्याय ११ का जटिल राजकीय संघर्षहरूसम्मका दर्शनहरूमा पुनरुक्ति र विस्तारको सिद्धान्तलाई एक सूत्रमा गाँस्दै अघि बढ्छ। यस रूपरेखाभित्र एक बलियो प्रतिपादन उद्भव हुन्छ: ई.पू. ३१ मा भएको अक्टियमको युद्ध, जो ई.पू. ३० मा मिश्रको पतनमा पराकाष्ठित भयो, दानिएल ११:२५, २६ को एक निर्णायक परिपूर्तिको रूपमा खडा हुन्छ, जसले मूर्तिपूजक रोमको ३६०-वर्षीय सर्वोच्चताको प्रभातलाई चिह्नित गर्दछ।

दानियल ११ को प्रारम्भ ३२३ ईसा पूर्वमा सिकन्दर महानको मृत्यु पश्चात् साम्राज्यहरूको उदय र पतनबाट हुन्छ। तर पद १४ सम्म आइपुग्दा एक परिवर्तन देखा पर्छ। करिब २०० ईसा पूर्वतिर, जब एन्टिओकस तृतीय (माग्नस) बालक-राजा टलेमी पञ्चमको विरुद्ध पानियमको युद्धको तयारी गर्दै थियो, तब रोमले केवल एक दर्शकको रूपमा होइन, तर “तेरा प्रजाका डाँकाहरू” को रूपमा हस्तक्षेप गर्‍यो। हेलेनिस्टिक अशान्तिका बीच मिश्रको गहुँ आपूर्तिलाई सुरक्षित गर्ने चिन्ताले प्रेरित भई, रोमले दोस्रो मकिदोनियाली युद्ध (२००-१९७ ईसा पूर्व) को समयमा आफ्नो प्रभाव प्रदर्शन गर्‍यो, र यसरी आफ्नो भविष्यवाणीसम्बन्धी भूमिकाको आधार तयार गर्‍यो।

यहूदीहरूमाथि रोमको प्रभुत्व

अब 63 ईसा पूर्वतिर अघि बढ्दा, पद 16 ले आफ्नो पूर्ति पाउँछ जब पोम्पेईले यरूशलेममाथि आक्रमण गर्छ, परमपवित्र स्थानभित्र प्रवेश गर्दछ, र “मनोहर देश”माथि रोमी प्रभुत्व स्थापित गर्छ। त्यसपछि, पद 17 देखि 22 सम्मले रोमी व्यक्तित्वहरूको एक उत्तराधिकारलाई अनुक्रममा प्रस्तुत गर्छन्: पोम्पेईका पूर्वीय अभियानहरू, जुलियस सिजरका विजयहरू र 44 ईसा पूर्वमा भएको उनको हत्या, अगस्टस सिजरको कर उठाउने शासनकाल (लूका 2:1 मा उल्लेख गरिएको) जुन 14 ईस्वीमा समाप्त भयो, र तिबेरियस, जसको शासनकालमा 31 ईस्वी वर्षमा ख्रीष्टको क्रूसारोपण सम्पन्न भयो, जब “करारका अधिपति” तोडिनुभयो। यरूशलेममा पोम्पेईदेखि लिएर 70 ईस्वीमा यरूशलेममै टाइटससम्म फैलिएको यो भविष्यवाणीको रेखाले परमेश्वरका जनहरूमाथि रोमको प्रभुत्वको रेखालाई प्रस्तुत गर्दछ।

मन्दिरलाई अपवित्र तुल्याउँदै एक रोमी सेनापतिबाट आरम्भ भएर, एक रोमी सेनापतिले मन्दिर नष्ट गरेसँगै समाप्त हुने यो क्रमले अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर प्रदान गर्दछ। अपवित्रीकरणबाट आरम्भ भई विनाशमा समाप्त हुने यस ऐतिहासिक रेखाले, “यस मन्दिरलाई भत्काओ, र तीन दिनमा म यसलाई फेरि उठाउनेछु” भनेर आफ्नै विषयमा भन्नुहुने उहाँको अपवित्रीकरण र विनाशलाई पनि समेटेको छ। सत्य हिब्रू वर्णमालाको पहिलो, तेह्रौँ र अन्तिम अक्षरबाट बनेको हुन्छ, र पोम्पेईबाट आरम्भ भई टाइटसमा समाप्त हुने यस रेखाले मन्दिरको एउटा मध्यवर्ती विनाशलाई समेटेको छ, जुन ख्रीष्टले करारलाई दृढ पार्न आउनुभएको हप्ताको ठीक मध्यभागमा खडा गरिएका तीन क्रूसमध्ये बीचको क्रूसद्वारा प्रतीकित गरिएको छ। सोह्रदेखि बाइस पदसम्मले सत्यको हस्ताक्षर वहन गर्ने एक भविष्यवाणीमूलक रेखालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। ती पदहरूले प्रतिनिधित्व गर्ने इतिहासभित्र केही महत्वपूर्ण भविष्यवाणीमूलक रेखाहरू छन्, तर त्यस रेखाको मुख्य विषय यहूदीहरूमाथि रोमको प्रभुत्व हो।

गठबन्धनहरू र सन्धिहरू

पद २३ ले १६१-१५८ ई.पू.तर्फ फर्केर, जब यहूदाहरूले यहूदा मकाबीको नेतृत्वमा रोमसँग एक सन्धि बाँधे (१ मक्काबी ८), “दोहोर्‍याउँदै र विस्तार गर्दै” अघि बढ्छ। यसले रोमको साम्राज्य-निर्माणको अद्वितीय रणनीतिलाई

उजागर गर्दछ—सन्धि र गठबन्धनहरूद्वारा विजय, जुन त्यसका पूर्ववर्तीहरूभन्दा भिन्न विधि थियो। पद २४ ले यस चरणको समापन गर्दै, रोमले “बलियो किल्लाहरूबाट आफ्ना युक्तिहरू पहिले नै योजनाबद्ध गर्नेछ, केही समयसम्म” भनी उल्लेख गर्दछ।

अनि उहाँसँग सन्धि गरिएपछि उसले छलपूर्वक व्यवहार गर्नेछ; किनकि ऊ माथि आउनेछ, र थोरै मानिसहरूको सहायताले बलियो हुनेछ। ऊ शान्तिपूर्वक प्रान्तका सबैभन्दा उर्वर स्थानहरूमा समेत प्रवेश गर्नेछ; अनि उसले त्यस्तो कार्य गर्नेछ, जुन उसका पिताहरूले गरेका थिएनन्, न उसका पितापितामहहरूले; उसले तिनीहरूका माझ लुट, मालसामान, र धनसम्पत्ति छरिदिनेछ; हो, उसले केही समयसम्म बलिया किल्लाहरूका विरुद्ध आफ्ना युक्तिहरू रच्नेछ। दानियल ११:२३, २४।

एक समयको लागि

“against” भनेर अनुवाद गरिएको शब्दलाई “from” भन्ने शब्दको रूपमा बुझ्न सकिन्छ। रोमले आफ्ना उपायहरू “from” बाट पूर्वसूचित गर्छ। पदमा रहेको “from” भन्ने शब्दले साम्राज्यका राजनीतिक तथा सैन्य हृदय—रोम नगर—लाई उसका रणनीतिहरूको आधारको रूपमा संकेत गर्छ। “समय” भविष्यवाणीगत रूपमा ३६० वर्ष हो, जो Actium पछि इजिप्ट 30 BC मा पतन हुँदा आरम्भ हुन्छ, र Constantine ले रोम त्यागेर Constantinople तर्फ जाँदा सन् 330 मा समाप्त हुन्छ।

पद २५ र २६ ले विशेष रूपमा एक्तियममाथि नै ध्यान केन्द्रित गर्छन्।

र उसले ठूलो सेनासहित दक्षिणका राजाको विरुद्ध आफ्नो शक्ति र साहस उचाल्नेछ; अनि दक्षिणका राजा अत्यन्त ठूलो र प्रबल सेनासहित युद्धका लागि उत्तेजित हुनेछन्; तर उनी टिक्न सक्नेछैनन्, किनकि तिनका विरुद्ध षड्यन्त्र रचिनेछन्। हो, तिनको भोजनको अंश खानेहरूले नै तिनलाई नाश गर्नेछन्, र तिनको सेना बाढीजस्तै बग्नेछ; अनि धेरै जना मारिएर ढल्नेछन्। दानियल 11:25, 26.

ईसा पूर्व ३१ मा, रोमलाई “उत्तरका राजा” को रूपमा प्रतिनिधित्व गर्दै अक्टाभियनले “दक्षिणका राजा” क्लियोपात्राको मिश्रविरुद्ध एक विशाल नौसैनिक संघर्षमा आफ्ना सेनाहरू परिचालित गर्‍यो। एन्टोनी र क्लियोपात्राको “अत्यन्त ठूलो र शक्तिशाली सेना” डगमगायो, रणनीतिक “युक्तिहरू” (अग्रिप्पाका रणकौशल) तथा विश्वासघातहरू—एन्टोनीका सहयोगीहरूको परित्याग र युद्धकै बीच क्लियोपात्राको पछि हटाइ—का कारण परास्त भयो। ईसा पूर्व ३० सम्ममा मिश्र रोमको एउटा प्रान्त बनिसकेको थियो, र त्यससँगै मूर्तिपूजक रोमको निर्विघ्न शासन प्रारम्भ भयो। ईसा पूर्व ३० देखि ३३० सम्मको यो ३६०-वर्षीय अवधि, रोमको आफ्नो प्रारम्भिक दृढगढमा केन्द्रित सर्वोच्चतासँग मेल खान्छ, जबसम्म कन्स्टान्टिनको स्थानान्तरणले त्यस दृढगढलाई “भूमिमा फ्याँकिदिएन,” जसरी दानिएल ८:११ ले भविष्यवाणी गर्दछ।

हो, उसले आफैँलाई सेनाको प्रधानसम्म उच्च तुल्यायो, र त्यसद्वारा दैनिक बलि हटाइयो, र उसको पवित्रस्थानको स्थान भत्काइयो। दानिएल ८:११।

जब कन्स्टान्टिनले रोम सहरको सट्टा कन्स्टान्टिनोपल सहरलाई उन्नत गर्‍यो, तब उनले रोम सहरमा यस्तो सत्ताशून्यता छोडे कि त्यसले पापीय कलीसियालाई रोम सहरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको अधिकारको आसन ग्रहण गर्ने अवसर दियो। यस कार्यले प्रकाश १३ को दोस्रो पदलाई पूरा गर्‍यो।

मैले देखेको त्यो पशु चितुवाजस्तै थियो, र उसका खुट्टा भालुका खुट्टाजस्तै थिए, र उसको मुख सिंहको मुखजस्तै थियो; अनि त्यस अजिङ्गरले त्यसलाई आफ्नो शक्ति, आफ्नो सिंहासन, र ठूलो अधिकार दियो। प्रकाश 13:2.

दानिएल ८ मा, “पवित्रस्थान” भनेर अनुवाद गरिएका हिब्रूका दुई भिन्न शब्दहरूले दानिएलको पुस्तकमा पवित्रस्थानको कथालाई भिन्न पार्छन्। दानिएलको पुस्तकले ख्रीष्ट र शैतानबीचको युद्धलाई प्रस्तुत गर्दछ, जसरी ख्रीष्ट र शैतानका सांसारिक प्रतिनिधिहरूमा चित्रित गरिएको छ। शैतानको सांसारिक प्रतिनिधि बाबेलले दानिएलको

आरम्भमा यरूशलेमलाई जित्दछ, र अध्याय एघारको पैतालीसौँ पदमा यरूशलेमले बाबेललाई जित्दछ। यरूशलेम नगर र बाबेल नगरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका राज्यहरू “बलका पवित्रस्थानहरू” हुन्। बाबेल र यरूशलेम दुवै नगर बलका पवित्रस्थानहरू हुन्, र तिनीहरू दुवैका आफ्नै-आफ्ना मन्दिरहरू नगरभित्र छन्। पन्थियन मन्दिर रोम नगरमा छ, र यरूशलेमको मन्दिर भविष्यवाणीको वृत्तान्तमा त्यसको समकक्षी हो। बाबेल र रोम नगर यरूशलेमका नक्कली प्रतिरूपहरू हुन्।

दानियेल ८ मा, दुई हिब्रू शब्दहरू छन्— पद ११ मा “मिक्षदाश” (miqdash), जहाँ सानो सिङ्गले (मूर्तिपूजक रोमले) आफ्नो “पवित्रस्थानको स्थान” (रोम नगर) लाई, कन्स्टान्टिनले सन् ३३० मा राजधानी सार्दा, ढालिदिन्छ। अर्को शब्द पद १३, १४ मा “कोदेश” (qodesh) हो, जहाँ २३०० दिनपछि परमेश्वरको पवित्रस्थान शुद्ध पारिने प्रतीक्षामा छ। यद्यपि दुवै शब्दको अनुवाद “पवित्रस्थान” गरिएको छ, “मिक्षदाश” ले परमेश्वरको गढ वा मूर्तिपूजक गढ दुवैलाई जनाउन सक्छ, जबकि “कोदेश” बाइबलमा केवल परमेश्वरको पवित्रस्थानलाई जनाउन मात्र प्रयोग गरिएको छ।

दानियेल ११:३१ मा “शक्तिको पवित्रस्थान” (रोम सहर) अपवित्र पारिन्छ, जब बर्बरहरू र भ्यान्डलहरूले रोम सहरमा युद्ध ल्याउँछन्। त्यस पदका “भुजाहरू” ४९६ मा क्लोभिसबाट सुरु भए र पापीय रोम ५३८ सम्म पूर्ण रूपमा उदित नभएसम्म जारी रहे, जब ओस्ट्रोगोथहरू सहरबाट निकालिए।

एकियमबाट आरम्भ भएको भविष्यसूचक रेखा ३३० भन्दा परसम्म विस्तार हुन्छ। पद ३० मा उल्लिखित “किन्तीमका जहाजहरू” ले गेन्सेरिकको अधीनमा रहेका भ्यान्डलहरूलाई जनाउँछन्, जसले ४५५ मा रोमलाई लुटे, र यसरी पश्चिमी रोमको पतनको संकेत दिए। त्यसपछि पोपसत्तात्मक रोम उदय हुन्छ, ५३८ देखि १७९८ सम्म शासन गर्दै; १२६० वर्षसम्म, जब नेपोलियनका जनरल बेथिएरले पायस षष्ठलाई बन्दी बनाएर “घातक घाउ” दिए। ३० ई.पू. देखि ३३० सम्मको मूर्तिपूजक रोमका ३६० वर्षहरूले पोपसत्तात्मक रोमका १२६० वर्षहरूलाई प्रतिविम्बित गर्छन्, जहाँ प्रत्येकको आरम्भ तेस्रो अवरोध (मिस्र, ओस्ट्रोगोथहरू) पतन हुँदा हुन्छ।

आधुनिक “उत्तरको राजा” पद ४० मा प्रकट हुन्छ। सन् १९८९ मा, रेगनको संयुक्त राज्य अमेरिका—जो रथहरू, जहाजहरू, र घोडचढीहरूले प्रतीकित गरिएको छ—सँग गोप्य रूपमा गठबन्धन गरेको पोपसत्ताले “दक्षिणको राजा” यूएसएसआर (नास्तिकता/साम्यवाद) लाई पतन गराउँछ। पद ४१ ले पोपसत्ताले “महिमामय देश” माथि विजय प्राप्त गरेको पहिचान गराउँछ—प्रोटेस्टेन्ट संयुक्त राज्य अमेरिकालाई क्याथोलिक संयुक्त राज्य अमेरिकामा रूपान्तरण गर्दै—जबकि पदहरू ४२, ४३ ले मिश्रद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको संयुक्त राष्ट्रसंघ तीन गुणै एकतासमक्ष झुकेको देखाउँछन्; यो एकता संयुक्त राष्ट्रसंघ (अजिङ्गर), भ्याटिकन (पशु), र संयुक्त राज्य अमेरिका (झूटा अगमवक्ता) मिलेर बनेको छ, जसले संसारलाई आर्मागेडोनतर्फ डोर्‍याउँछ। पद ४५ ले यस शक्तिको अन्त्यको भविष्यवाणी गर्दछ, “मद्दत गर्न कोही नहुने”; यसको घाउ पद ४१ मा निको पारिएको छ, तर यसको भाग्य पद ४५ सम्म आइपुग्दा मुद्रित भइसकेको हुन्छ।

ईसा पूर्व ३१ मा भएको एकियम पद २५ र २६ को केन्द्रबिन्दु हो, जसले आफ्नो पवित्रस्थान-गढबाट रोमको ३६० वर्षको शासनको आरम्भ गराउँछ। पद चौधलाई एउटा सावधानीसूचक सर्तका रूपमा ग्रहण गर्दा, पद सोह्रबाट आरम्भ भई पद एकतीसमा पोपीय रोममा हुने संक्रमणसम्मको मूर्तिपूजक रोमको कथा नै मूर्तिपूजक रोमको पूर्ण रेखा हो। त्यो रेखा तीन भागमा विभाजित छ। पद सोह्रदेखि बाइससम्म प्राचीन इसाएलमाथि रोमको प्रभुत्वको रेखा हो। पद तेइस र चौबीसले त्यही साम्राज्य-निर्माणको कार्यलाई चिन्हित गर्छन्, जुन रोमले सैनिक शक्तिसँगसँगै संघहरू र सन्धिहरूद्वारा विजय प्राप्त गर्दा प्रयोग गरेको थियो। पद चौबीसदेखि पद एकतीसको अन्तिम अभिव्यक्तिसम्मको खण्ड दुई-भागीय रेखा हो, जसले रोमले आफूलाई उच्च पार्ने अवधिलाई, अनि त्यसपछि पतनलाई, प्रतिनिधित्व गर्छ।

“तोकिएको समय” भनेको सन् ३३० मा ३६० वर्षको समाप्ति हो। पद सत्ताइसदेखि पद एकतीसको अन्तिम वाक्यांशसम्म—जहाँ उजाड पार्ने घृणित वस्तुका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको पापीय शक्ति सन् ५३८ मा सिंहासनमा स्थापित भएको समय पहिचान गरिन्छ—त्यो मूर्तिपूजक रोमको इतिहास हो, सर्वोच्च शासनका तीन सय साठी वर्षको

अवधिको सन्दर्भमा; त्यसपछि क्रमशः पतन हुँदै गएको दुई सय आठ वर्षको अवधि आउँछ।

यसकारण पद चौबीसको “समय” 31 BC मा दक्षिणका राजाको राज्याधिकारलाई उत्तरका राजाको अधीनक्षेत्रमा थपिनुबाट आरम्भ हुन्छ, र 330 मा उत्तरका राजाको पूर्व र पश्चिममा विभाजन हुनुमा समाप्त हुन्छ। 330 देखि 538 सम्म मूर्तिपूजक रोम क्रमशः विघटित हुँदै जान्छ। मूर्तिपूजक रोमको पतनका विभिन्न चरणहरूसँग सम्बन्धित विविध भविष्यसूचक पहिचानहरू नै ती भविष्यसूचक आधारबिन्दुहरू हुन्, जसले भविष्यवाणीको विद्यार्थीलाई परमेश्वरको भविष्यसूचक वचन चित्र सक्षम बनाउँछन्। दानियल ११ को पद चौधको परिपूर्तिमा, रोमले दर्शनलाई स्थापित गर्छ, र त्यसले त्यस कार्यलाई गर्ने एक उपाय भनेको आफ्नै पतनद्वारा हो। पदले यसरी भन्छ, “तिम्रा जनताका डाँकाहरू पनि दर्शनलाई स्थापित गर्न आफूलाई उच्च पार्नेछन्; तर तिनीहरू लड्नेछन्।”

जब किस्तीमाका जहाजहरूले रोममाथि आक्रमण गर्छन्, र त्यसपछाडि उसले दक्षिणमाथि आक्रमण गर्छ, तब त्यो न त पहिलेजस्तो थियो न पछिलेजस्तो; किनकि यहाँदेखि रोमेली शक्तिको पतन चित्रित भइरहेको छ। प्रकाशको पुस्तकको आठौँ अध्यायमा पाइने सात तुरहीहरूमध्ये पहिलो चार तुरहीहरूले विशेषतः ती चार प्रमुख शक्तिहरूको वर्णन गर्छन्, जसले अन्ततः ४७६ सम्ममा पश्चिमी रोमको अन्त्य ल्याए। दर्शन त्यही बेला स्थापित हुन्छ, जब तिम्रा प्रजाका लुटेराहरूले आफूलाई उच्च पार्छन् र पतन हुन्छन्। भविष्यसूचक दर्शन रोमको पतनको संरचनामाथि चित्रित गरिएको छ। पश्चिमी अन्यजातीय रोम ३३० देखि ५३८ सम्म पतित भयो। पापीय रोम १७९८ मा पतित भयो। पाँचौँ र छैटौँ तुरहीको इतिहासमा पूर्वी रोम १४५३ मा ओटोमन तुर्कहरूका हातमा पतित भयो। ती तीन पतनहरू तिम्रा प्रजाका लुटेराहरूले स्थापित गर्ने दर्शनका अंश हुन्।

पदमा यसो भनिएको छ, “तिम्रा जनताका डाँकूहरू पनि दर्शनलाई स्थापित गर्न आफूलाई उच्च पार्नेछन्; तर तिनीहरू पतन हुनेछन्।” ई.पू. ३१ देखि ३३० सम्म मूर्तिपूजक रोमले संसारमाथिको आफ्नो सर्वोच्चतामा “आफूलाई उच्च पार्न्यो।” ३३० देखि ५३८ सम्म मूर्तिपूजक रोम पतनतर्फ गयो, ताकि पापको मानिस परमेश्वरको मन्दिरमा बसेर आफूलाई परमेश्वर हुँ भनी घोषणा गर्न सकोस्। ५३८ देखि १७९८ सम्म पोपीय शक्तिले “आफूलाई उच्च पार्न्यो,” र १७९८ मा तिनीहरू पतित भए। ई.पू. ३१ देखि ३३० सम्म पश्चिमी रोमले आफू रोमी साम्राज्यको केन्द्र हो भनी “उच्च पार्न्यो,” र ३३० देखि ४७६ सम्म त्यो पतित भयो। ३३० मा कन्स्टान्टिनले कन्स्टान्टिनोपोल पूर्वी रोमको केन्द्र हो भनी उच्च पारे, र १४५३ मा पूर्वी रोम पतित भयो। रोमका विविध प्रतिनिधित्वहरूको यी अवधिहरूमध्ये प्रत्येकमा एउटा यस्तो अवधि छ, जसमा रोमले आफूलाई उच्च पार्छ, र त्यसपछि त्यसको पतनलाई चित्रण गर्ने अर्को अवधि आउँछ, किनकि “तिम्रा जनताका डाँकूहरू दर्शनलाई स्थापित गर्न आफूलाई उच्च पार्नेछन्; तर तिनीहरू पतन हुनेछन्।”

“लुटारूहरू” भनेर अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्दलाई “भञ्जकहरू” भनेर अनुवाद गर्नु अधिक उपयुक्त हुन्छ, किनकि यसले मूल शब्दको प्राथमिक अर्थ—भिन्न पसेर भङ्ग गर्नु वा अव्यवस्थित पार्नु—सँग, केवल “लुटारूहरू” (जसले चोरीको भाव जनाउँछ) भन्दा, अझ नजिकबाट मेल खान्छ। यस पदले केवल सामान चोर्नेहरूलाई होइन, तर सीमाना, व्यवस्था वा करारहरू भङ्ग गर्नेहरूलाई जनाउँछ। बाइबलको अगमवाणीमा रोम नै त्यो भञ्जक हो, यद्यपि चौधौँ पदमा यसलाई “लुटारूहरू” भनेर अनुवाद गरिएको छ। दानियल अध्याय दुईमा रोम फलामको राज्य हो, र त्यसपछि अध्याय सातमा चौथो पशु पनि रोम नै हो।

यसपछि मैले रातिका दर्शनहरूमा हेरें, र हेर, एक चौथो जनावर, डरलाग्दो र भयानक, अनि अत्यन्त बलियो; र त्यसका ठूला फलामका दाँतहरू थिए: त्यसले निल्यो र टुक्रा-टुक्रा पार्न्यो, अनि बाँकी रहेकोलाई आफ्नो खुट्टाले कुल्च्यो: र यो आफूभन्दा अगाडि भएका सबै जनावरहरूभन्दा भिन्न थियो; र त्यसका दसवटा सिङहरू थिए। दानियल ७:७.

चौथो पशु—जो रोम हो—का “फलामका” दाँतहरू छन्, किनकि यो अध्याय दुईमा फलामको रूपमा चित्रित त्यही चौथो राज्य हो। पद सातमा रोमको चौथो पशुले “टुक्रा-टुक्रा पार्छ,” र जब यसले टुक्रा-टुक्रा पार्छ तब यसले “बाँकी रहेका अवशेषलाई आफ्ना खुट्टाले कुल्च्यो।” रोमको पशु त्यो फलामको राज्य हो, र टुक्रा-टुक्रा पार्ने तथा बाँकी अवशेषलाई कुल्चने यसको विशेषताले सतावटको कार्यलाई जनाउँछ। प्राचीन इस्राएलमाथि ल्याइएको सतावट एउटा

“चिन्ह” थियो।

यसका अतिरिक्त यी सबै श्रापहरू तेरो माथि आउनेछन्, र तिनले तँलाई खेदनेछन्, र भेट्नेछन्, यहाँसम्म कि तँ नष्ट हुनेछस्; किनकि तैले परमप्रभु तेरा परमेश्वरको आवाज सुनेनस्, उहाँले तँलाई आज्ञा गर्नुभएका उहाँका आज्ञाहरू र विधिहरू पालन गरिनस्। अनि तिनीहरू तेरो माथि चिन्ह र अचम्मको निम्ति रहनेछन्, र तेरा सन्तानमाथि सदाको निम्ति। किनकि सबै कुराको प्रशस्ततामा पनि तैले परमप्रभु तेरा परमेश्वरको सेवा आनन्दसहित र हृदयको हर्षसहित गरिनस्; यसकारण तैले आफ्ना शत्रुहरूको सेवा गर्नेछस्, जसलाई परमप्रभुले तेरो विरुद्ध पठाउनुहुनेछ, भोकमा, तिर्खामा, नग्नतामा, र सबै कुराको अभावमा; अनि उहाँले तेरो घाँटीमा फलामको जुवा राखिदिनुहुनेछ, यहाँसम्म कि उहाँले तँलाई नष्ट गर्नुहुनेछ। परमप्रभुले पृथ्वीको अन्तबाट, टाढाबाट, उकुसमुकुस उड्ने गरुडझैँ छिटो एउटा जाति तेरो विरुद्ध ल्याउनुहुनेछ; यस्तो जाति, जसको भाषा तँले बुझ्नेछैनस्; कठोर मुखाकृतिको जाति, जसले वृद्धको मान राख्नेछैन, न त जवानप्रति कृपा देखाउनेछ। व्यवस्था 28:45-50।

प्राचीन इस्राएलमाथि तिनीहरूको विद्रोहका कारण ल्याइएका श्रापहरू “चिन्ह र अचम्म” हुन्, “र तिम्रो सन्तानमाथि सदासर्वदा।” ती श्रापहरू तिनीहरूमाथि “उग्र मुखाकृतिको एउटा जाति” द्वारा ल्याइने थियो। सातौँ अध्यायमा “टुक्रा-टुक्रा पार्ने र बाँकीलाई कुल्चने” फलामका दाँत भएको पशु पनि चौथो राज्य हो, जो अलेक्जेन्डरको राज्यको विभाजनबाट उत्पन्न हुन्छ; र व्यवस्था-विवरणमा मोशाको सन्दर्भमा जस्तै, त्यो राज्य यस्तो जाति हो जसको भाषा प्राचीन इस्राएलले बुझ्ने थिएन। दानिएल अध्याय आठमा रोमको राज्य उग्र मुखाकृतिको एउटा जाति हो र फरक भाषा बोल्ने एउटा जाति हो।

अब त्यो भाँचिएपछि, र त्यसको सट्टा चारवटा खडा भए, त्यस राष्ट्रबाट चार राज्यहरू उठ्नेछन्, तर उसको सामर्थ्यमा होइन। अनि तिनीहरूको राज्यको पछिल्लो समयमा, जब अपराधीहरू आफ्नो पराकाष्ठामा पुगेका हुनेछन्, तब कठोर मुखमुद्रावाला र गूढ वचन बुझ्ने एक राजा उठ्नेछ। दानियल 8:22, 23.

“तिम्रा प्रजाका लुटाहाहरू (भञ्जकहरू)” दर्शनलाई स्थापित गर्छन्; तिनीहरूले आफूलाई उच्च पार्छन् र तिनीहरू पतन हुन्छन्। चौथो फलामको राज्य मूर्तिपूजक रोम थियो, जसले आफूलाई उच्च पार्दा सर्वोच्च रूपमा शासन गर्‍यो, तर जसको अन्तिम पतन दर्शनलाई स्थापित गर्ने एउटा भविष्यसूचक विशेषता बन्यो। तिनीहरू भञ्जकहरू हुन्, किनकि तिनीहरूले सतावटद्वारा परमेश्वरका प्रजालाई कुल्चीमिल्ची पार्छन्।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।